

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 2. mája 2011 trestnej veci **M. P.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby M. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 4. apríla 2011, sp. zn. 4 Ntc 9/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 4. apríla 2011, sp. zn. 4 Ntc 9/2010, **z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 4. apríla 2011, sp. zn. 4 Ntc 9/2010, rozhodol podľa § 16 ods. 2 a § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákona č. 154/2010 Z. z.“) tak, že vyžiadanú osobu M. P., nar. X v S., okres K., trvale bytom T., prechodne H. K., J. n. č. .X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vzal do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať do ukončenia výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 1. februára 2011, sp. zn. 2 T 121/2010.

Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba, M. P., prostredníctvom obhajcu sťažnosť.

V písomnom odôvodnení uviedla, že pri rozhodovaní o jej vzatí do vydávacej väzby bol aplikovaný nesprávny právny predpis, a to zákona č. 154/2010 Z. z. Nakoľko európsky zatýkací rozkaz bol vydaný 10. marca 2010, teda za účinnosti zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon č. 403/2004 Z. z.“), v zmysle § 43 zákona

č. 154/2010 Z. z. malo sa postupovať podľa dovedy platného a účinného zák. č. 403/2004 Z. z.

Namietala tiež, že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, pretože o vzatí do vydávacej väzby sa rozhodovalo v jej neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti obhajcu JUDr. M. B., ktorý jej bol ustanovený opatrením Krajského súdu v Bratislave zo 6. septembra 2010 (č. l. 10-11), pretože podľa § 19 zákona č. 403/2004 Z. z. v konaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby, M. P., je dôvodná.

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že Okresným súdom Plzeň-město bol 10. marca 2010, sp. zn. 9 T 118/2005, vydaný európsky zatýkací rozkaz na základe príkazu na zatknutie za účelom vydania vyžiadanej osoby M. P. na trestné stíhanie do Českej republiky pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona Českej republiky.

Vyžiadaná osoba M. P. počas výsluchu v rámci predbežného vyšetovania za prítomnosti ustanoveného obhajcu JUDr. M. B. súhlasila s vydaním do Českej republiky, pričom si uplatnila zásadu špeciality.

Krajská prokuratúra v Bratislave uznesením z 10. septembra 2010, č. k. 2 KPt 82/10-12, rozhodla, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná s tým, že sa odkladá realizácia výkonu jej vydania do Českej republiky, pretože vyžiadaná osoba M. P. je trestne stíhaná na území Slovenskej republiky pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. až do právoplatného ukončenia a v prípade odsúdenia a uloženia trestu aj do ukončenia výkonu trestu.

Na základe vyššie uvedeného Krajský súd v Bratislave uznesením zo 4. apríla 2011, sp. zn. 4 Ntc 9/2010, rozhodol tak, že vyžiadajú osobu M. P. vzal do vydávacej väzby, ktorá

bude spočívať až do ukončenia výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 1. februára 2011, sp. zn. 2 T 121/2010.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo 28. apríla 2011 doručené právoplatné uznesenie Okresného súdu Plzeň-město zo 14. apríla 2011, ktorým bol v zmysle § 384 ods. 5 písm. a/, ods. 6 Trestného poriadku Českej republiky európsky zatýkací rozkaz Okresného súdu Plzeň-město z 10. marca 2010, sp. zn. 9 T 118/2005, zrušený.

Vzhľadom na to, že došlo k zrušeniu európskeho zatýkacieho rozkazu, na základe ktorého mala byť vyžiadaná osoba M. P. vydaná na trestné stíhanie do Českej republiky, neexistuje žiadny zákonný podklad na rozhodnutie vo veci samej.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. mája 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková